

Musik er som gode venner – fyldt med stemning og kemi

Af Gitte Jensen

Jeg går i mine egne tanker, fra mødelokalerne i kælderen, på vej op mod kopimaskinen i havestuen. Da jeg står på trapperne, kan jeg høre nogen grine højt. Jeg drejer om hjørnet og får øje på Jan, Mogens og Ole. De sidder i havestuen med hovederne ind over det runde træfarvede sofabord og lytter. Der ligger en mobil på bordet sammen med et par halvfylde kaffekopper. *Lyserøde-indonesiske-hængebuesvin....!* Skratter det fra mobilen. Der bliver grinet højt og længe, Jan klapper i hænderne. Hovederne rykker tættere sammen; *Knud, wa lawer do? A roder lidt mæ' rytmebox!* svarer de tre mænd grinende og latteren runger igen.

Instinktivt får jeg lyst til at stoppe op, blive en del af det gode selskab og nyde latterens befriende åndedrag. Jan slår takten, til den 90'er agtige elektroniske trommemaskine, med den ene hånd rakt ud i luften; *A går mæ' kat over Fyn*, siger han halvt syngende, halvt grinende til sangen.

Jeg standser og står lidt i havestuen, *er der plads til flere?* Jeg peger på den lysebrune lænestol, som den ene af dem trækker ud, til en kærlig velkomst. Musikken fra U-tube er færdig og mændene begynder at tale. *Kan du huske Sølund?* Jan kigger på Mogens ved siden af sig, *det var fed musik! Kandis, Birthe Kjær, Johnny Madsen.* Der nikkes rundt om bordet. *Jeg hørte Rasmus Seebach og..... Lukas Graham og Minds of 99, vil du have en kop kaffe,* fortsætter han og kigger over på mig. Det er som om sætningen fortsætter uden overgang. *Det ville da være dejligt.* Han rejser sig og går over mod havestuens faste holdepunkt – kaffemaskinen. *Sort eller med mælk? Bare sort,* svarer jeg. Mens jeg sætter mig, slår det mig at det er ofte jeg møder denne ligefremme og hjertevarme velkomst.

Jeg kan ikke undvære musik, siger Jan på vej over mod os andre, han rækker mig koppen. *Jeg var til Grøn Koncert med Betina i sommers, inde i Valby Parken – så fedt. Vi hørte Medina, for fa... hun er bare dejlig!* Mændene griner og Jan fortsætter, *jeg vågner med hende hængende over min seng hver morgen. Hun laver fed musik....*

Hvad var det du sagde om musik, Jan? Jeg vender hovedet mod ham og venter på, at han stiller sin kaffekop på bordet igen. Musik...? Jeg bruger musik i min hverdag, når jeg skal slappe af.

Ok? Hvordan gør du det?

Når jeg hører en sang i radioen, så prøver jeg at finde ud af, hvem der har skrevet eller sunget den, så jeg kan høre den på min egen mobil. Så kan jeg godt finde på at lægge mig på sengen og bare lytte til sangen og nyde friheden til at slappe af og finde roen. Jeg bliver glad i låget. Det er vildt let for mig at huske teksterne og det virker som om at ordene bare hænger fast, når jeg hører en sang i radioen.

Så det er noget med roen...?

Ja, det er blevet lettere nu, at finde roen inde i mig selv, svarer han. Det har musikken hjulpet mig med.

Jeg nikker og drikker lidt af min varme kaffe. Snakken går videre og jeg bryder op efter kaffen er drukket og henter mine kopier. Jan kommer ud i kopirummet. *Er Jeanette der i dag?* Vi begynder at gå sammen ned ad gangen. *Jeg skal bare lige sige hej til hende og tak for turen til Jylland. Jeg tror hun er lige på trapperne,* siger jeg. *Ved du hvad min ynglingssang med Lukas Graham er? Jeg prøver at gætte; 7 years? Ja! Hvordan vidste du det?* Han ser helt glad ud. *Jeg gættede bare,* svarer jeg med et smil, *mest fordi det også er min ynglings sang. Sjovt....* Jan sætter farten ned. *Han synger om venner, rigtige venner. Uden venner kan man let blive ensom, Gitte.* Han er nu stoppet helt op på gangen foran mit kontor. Jeg nikker, *ja det er alt for let at blive ensom.... Nogen gange sker det uden at man selv tænker over det...*

Jeg har mange gode venner her på Parkvænget, afbryder han mig næsten, mens vi går ind på mit kontor.

Han sætter sig i den lyse kurvestol og vender stolen mod vinduet og havens frostklædte træer. *Man kan jo godt være ensom, selv om man bor sammen med mange mennesker,* han siger det ud i luften – nærmest til sig selv. Mit blik følger hans, og jeg tænker over sætningens indhold og potentielle intention. *Ensom, sammen med andre.* I mit stille sind tænker jeg, at ordene knytter an til levede erfaringer. *Hvordan ved man det?* Spørger jeg så. *Det er en stemning, en kemi,* svarer han. *Som med musik. God musik rammer hjertet, sådan er det også med gode venner.* Han smiler, der er stille lidt.

Jeanette stikker hovedet ind gennem døren, *godmorgen.* I ét nu, er Jan på fødderne på vej til at give Jeanette et kram. *Hvordan går det?* Spørger han, mens de forsvinder ind i værkstedet og døren lukkes bag dem. Jeg kan stadig høre deres stemmer i baggrunden, mens jeg sætter mig ved computeren og fortsætter mit arbejde på Drifts- og Udviklingsaftalen.